

Рак на тестисите

от Ерих Поч, Германия

Волкерсдорф, Октомври 2001 година

„Какво общо има моята котка с тестисите ми”

По времето, когато котаракът ми беше в седемнадесетата си година, започна да проявява обичайните старчески симптоми – проблеми с бъбреците, измършавялост и пълна слепота. Освен това, той имаше чести териториални проблеми със съобитателката си, Лиза, шестгодишна женска котка, която живееше с нас от дълго време.

Преди три години бях спасил котарака от приюта за животни. Внезапната слепота беше голяма промяна за него. Трябваше да го водя на разходка в градината – нещо като куче-водач, така да се каже.

Една прекрасна утрин входната врата, водеща точно на улицата, беше широко отворена. Винаги, когато се събуждах котките бяха гладни и не се отделяха от мен, докато не ги нахранех – това беше нашият ежедневен ритуал. Но тази сутрин беше различно. По-младата котка все още беше с мен, но сляпата я нямаше.

Картинката беше ясна – отворена врата, липсваща котка! За годината, през която беше с мен, той никога не се беше осмелявал да излезе на оживената улица. Сега го беше направил – и то сляп, беззъб и напълно безпомощен!

Въпреки знанията ми за Първия биологичен закон, случилото се ме изненада и аз не можех да направя нищо. Неочакваният „конфликт на загуба” прескочи рационалното ми мислене.

Търсех навсякъде котката с велосипеда. Навеждах се под всяка кола и гледах над всяка ограда. Ако някой ми беше предложил един милион долара в този момент, нямаше да ги взема. В рамките на два часа бях отменил всичките си ангажименти и разпространих листовки с образа на котката по целия квартал.

Пощальонът сякаш бе изпратен от Бога, защото скоро след молитвата ми за помощ той дойде с чудесни новини – котката ми спокойно си седяла в една градина наблизо.

Когато най-накрая той беше обратно в ръцете ми, конфликтът постепенно изчезна. Изведнъж осъзнах, че съм загубил всякакво чувство за време. Сега беше 9:00 ч. Това означаваше, че съм бил конфликтно активен в продължение на три часа.

Около 18:00 часа започнах да усещам леко придърпване в левия тестис, което ставаше все по-нетърпимо. Също така тестисът нарасна поне два пъти от нормалния си размер, което допринасяше още по-силно за придърпващото усещане.

Сложих топла възглавница между краката си и просто отидох да спя с нагласата, че ще бъда добре на сутринта, тъй като котката ми беше при мен! И ето, че на другата сутрин тестисът ми наистина беше спаднал до нормалните си размери и болката беше изчезнала.

Ако не знаех за Германската нова медицина щях да отида в болница, най-вече заради силната болка. И сега вероятно щях да имам един тестис и да съм импотентен. А може би медицинската присъда „Имате рак на тестисите!“ би ми причинила смъртен страх, който би довел до белодробен рак.

Благодаря ти, скъпи Герд, за Германската нова медицина!

Ерих Поч

превод: <http://www.gnm-bg.com>

Английски: www.LearningGNM.com

Информацията в този разказ не заменя професионалния лекарски съвет!